

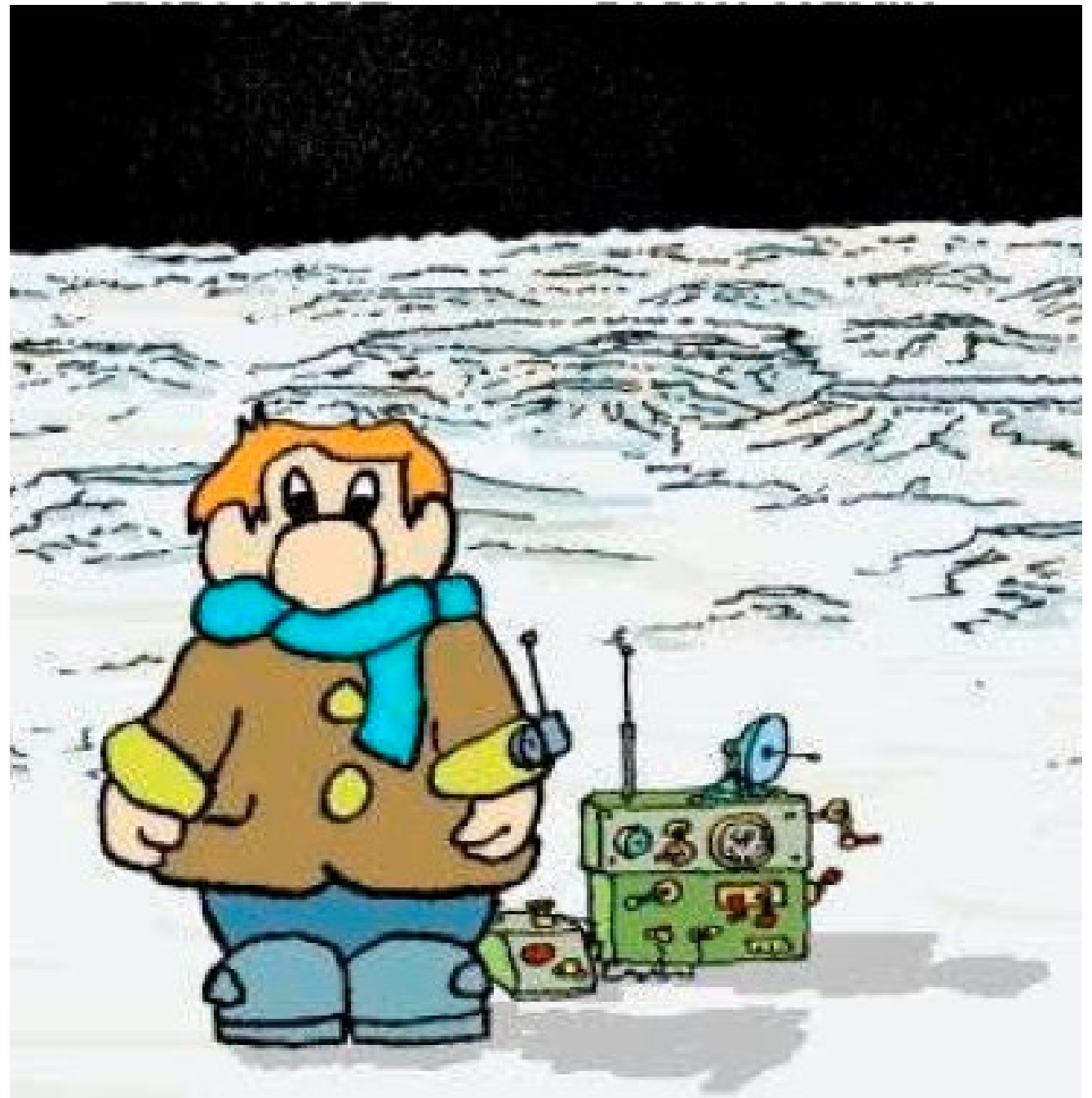
TONY ON THE MOON

הגלגשת של אוגג

טוני על הירח

טוני חי על הירח. הוא עלה לירח כי
כולם אמרו שהוא טיפש והתגרו בו.
אמרו שהוא לא יכול לבנות חללית
בגינה שלו. אמרו גם שהאף שלו גדול
מדי ושהם לא אוהבים את החתול שלו.
כשאנשים אומרים דברים כאלה כל
אחד ירצה לעלות על הירח.
לכן זה מה שעשה טוני לילה אחד.
הוא לקח את החללית שבנה בגינה
שלו, לקח את החתול טיגלי וסל גדול
עם אוכל ויצא לחיות על הירח.

טוני אוהב לגור על הירח. שם שקט מאוד, הנוף הוא נהדר, גם מאוד זול ובמיוחד חשוב שאיש לא אומר לך שאתה משונה, שאפך גדול מדי ושלא אוהבים את החתול שלך.

על הירח טוני גר בבית נחמד במכתש של הר הגעש. זה בית קטן עם ארובה, ויש בו מקום לאופניים ומהחלון רואים המון כוכבים. טוני שמח מאוד לחיות כאן עם החתול טיגלי שלו ועם ציפור ברקר יתומה, אותה מצאו במכתש כשהגיעו לשם.

את החללית שטוני הגיע בה לירח הוא
בנה בעצמו במוסך שבגינה אחרי
מסילת הרכבת. טוני ניסה לעניין את
הממשלה בחללית שלו, ואפילו כתב
עליה לנאס"א. אבל איש לא רצה
להקשיב לו, כי כולם אמרו שהוא לא
יכול לבנות חללית בגינה שלו.
כתב מהמקומון בא להסתכל על
החללית, אבל אמר שאיש לא יאמין
שטוני המציא סוג חדש של חללית, כי
יש לו אף גדול.
גם לכתב היה אף גדול ואיש לא האמין
למה שהוא אמר, ולכן הוא נעשה
לכתב בעיתון.

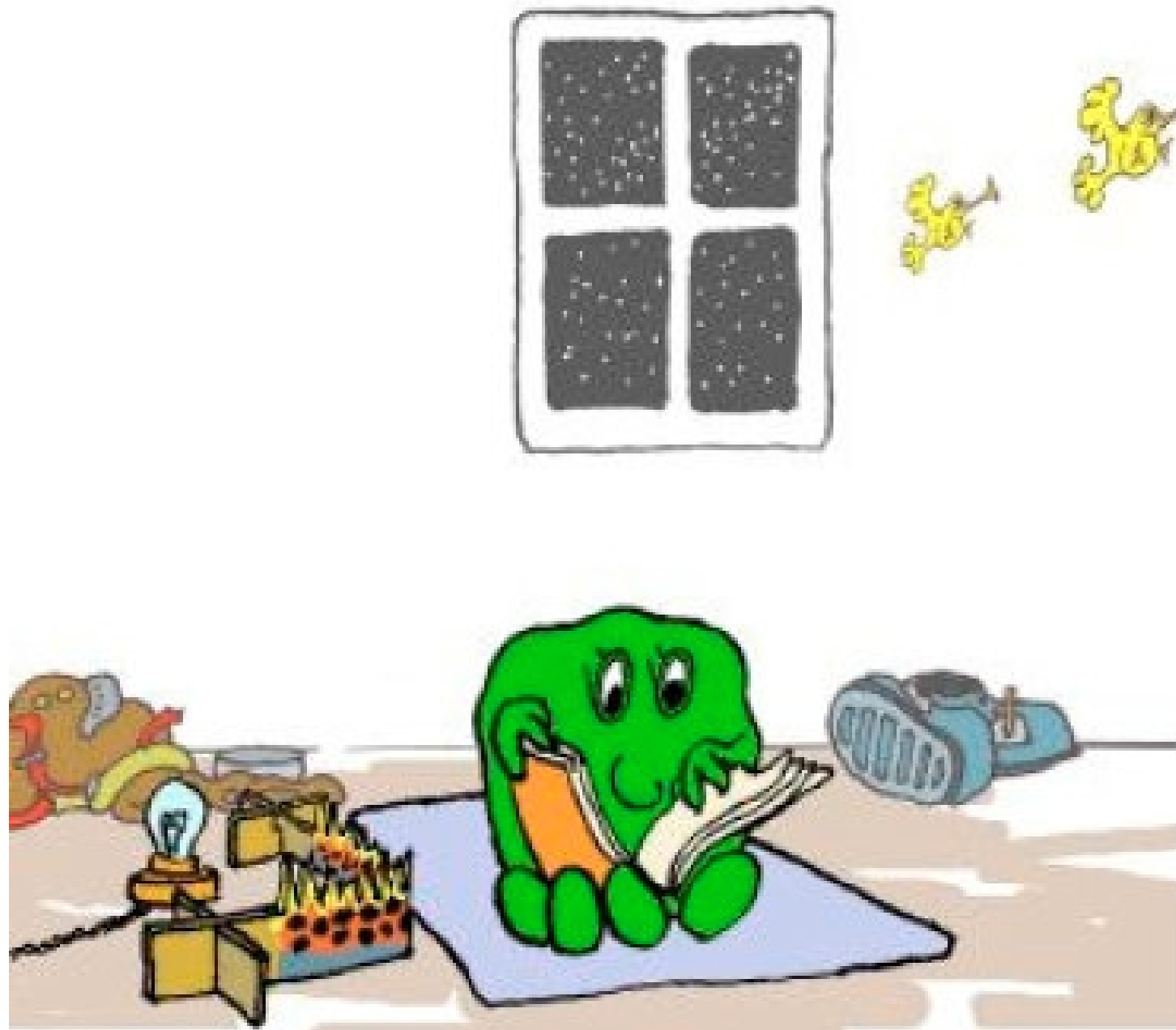
טוני אהב את הבית שלו על הירח.
אפשר היה לקבל שם תשע מאות
עשרים וששה ערוצי טלוויזיה ושלושה
מהם היו אפילו טובים למדי. אבל טוני
אהב במיוחד לשבת ליד האח, לעיין
בקטלוג הקניות של כלי בית, ולתכנן
מה עוד לקנות בשביל הבית שלו. מדי
פעם טוני קפץ לכדור הארץ בחללית
הקטנה שלו, בימים בהם ידע
שהשכנים לא בבית, ושם קנה את
הדברים הדרושים לו בחנות
השכונתית. כשחזר, הוא זכר תמיד
לקחת אתו את החוברת החדשה של
קטלוג הקניות.

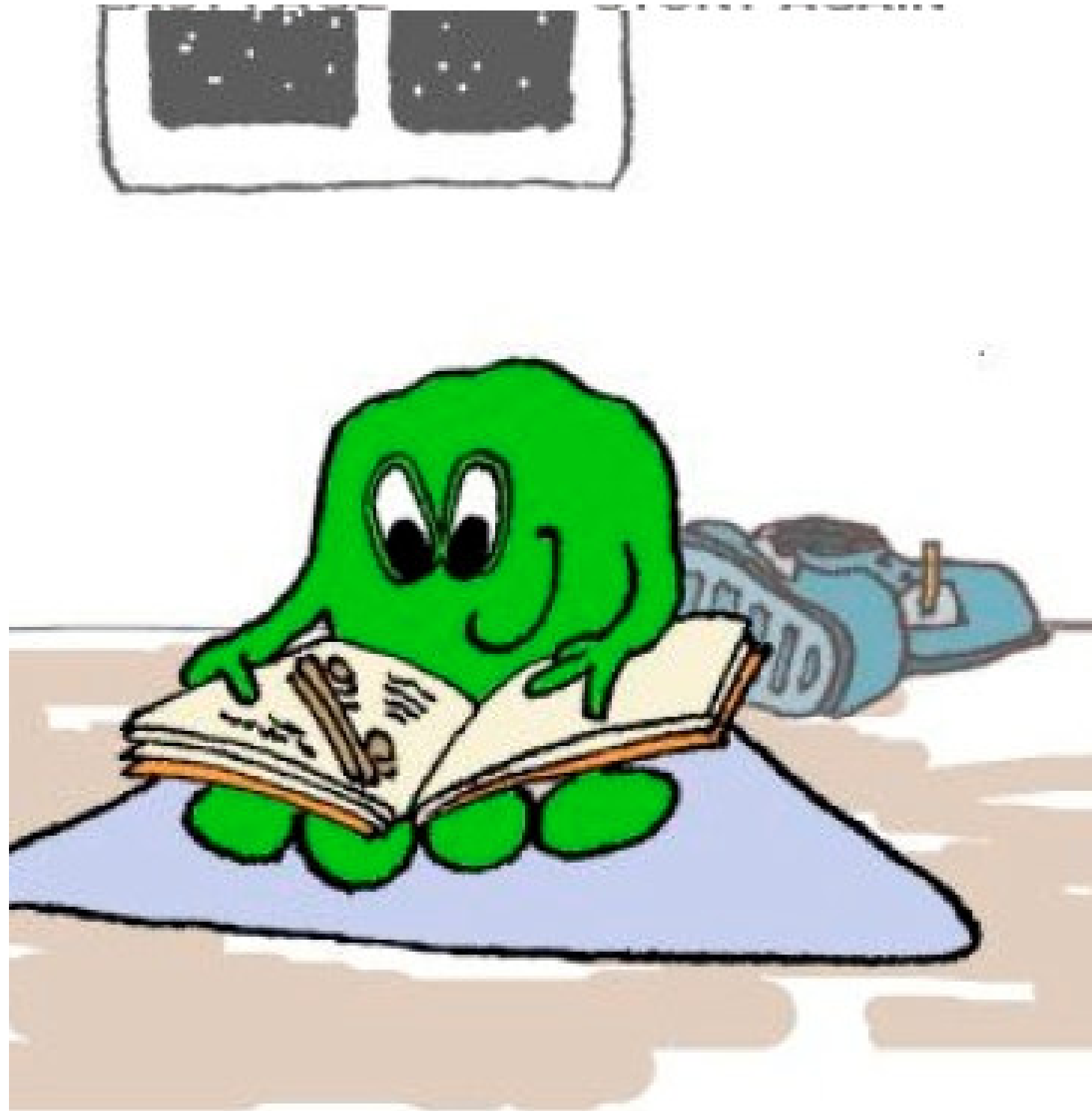
דווקא קטלוג הקניות הזה גרם למקרה
המצער שקרה לאוגג, אחד מהחברים
הקטנים של טוני.
למען האמת הירח אינו המקום מדברי
ועזוב, כפי שמתארים אותו המדענים.
טוני התיידד עם היצורים שבאו לשם
לחפש כמוהו קצת שקט ושלווה. אחד
מהם היה אוגג, יצור ידידותי קטן
מכוכב לכת בלוגג. אוגג עסק על הירח
בחלוקת חבילות חשמל קפוא לאנשים
שחיו על הירח, לשימוש בבתיהם.

יום אחד אוגג ישב ליד האח וחכה
שטוני יכניס את חבילת החשמל
הקפוא לתיבת החשמל שלו. הוא חיכה
שטוני יחזיר לו את ניר האריזה והחבל,
כדי שיוכל להשתמש בו שוב. מחזור
הוא דבר חשוב ביותר על הירח.
וכשאוגג ישב כך, פתאום ראה את
קטלוג הקניות המונח על הרצפה. אוגג
הרים אותו והתחיל לדפדף בו. הוא
נהנה מתמונות יפות של חפצים
משונים שאותם עוד לא ראה מעולם.

וכשאוגג עיין כך בקטלוג, הוא שם לב
במיוחד על דבר אחד. אוגג קרא בעיון
את הכתוב ליד התמונה. זו הייתה
גלגשת. "אחד כזה אני רוצה" אמר
אוגג. לאוגג, שהיה מכוכב הלכת
בלוגג, היו רגליים קצרות מאוד, כמו
לכולם מכוכב בלוגג. ולכן היה לו קשה
מאוד לרוץ ולחלק את החשמל סביב
כל הירח. אוגג חשב שקרש כזה עם
גלגלים יקל עליו מאוד את העבודה.

אוגג הראה לטוני את התמונה ושאל
האם יוכל להשיג לו דבר כזה בביקור
הקרוב שלו בחנות. "אני חושב כך"
אמר טוני כשראה את תמונת הגלגשת
בקטלוג "אביא לך כזה בביקור הקרוב
שלי על כדור הארץ". טוני הסתכל שוב
על התמונה ואחר כך על אוגג "אתה
בטוח שאתה רוצה אחד כזה?" שאל.
אוגג נענע בראשו כמה שרק יכול היה,
כי זה דבר קשה מאוד בשביל בן
בלוגג, שהוא כמעט כולו רק ראש. "זה
מצוין" אמר אוגג בדרכו הבלוגגית שלו.

בביקור הבא שלו על כדור הארץ טוני
קנה קופסת דגני בוקר וחבילת עוגיות
ואחר כך נכנס לחנות ספורט וקנה
לאוגג גלגשת חדשה ומבריקה. אחר
כך פנה גם לחנות עשה-בעצמך וקנה
פח צבע אפור, כדי לצבוע את גג הבית
שלו. גגות הבתים על הירח צבועים
באפור, כדי שלא ניתן יהיה לראות
אותם מהארץ. אם האנשים יראו
שהירח אינו מקום מדברי ועזוב, ירצו
לבוא ויקלקלו את הכל.

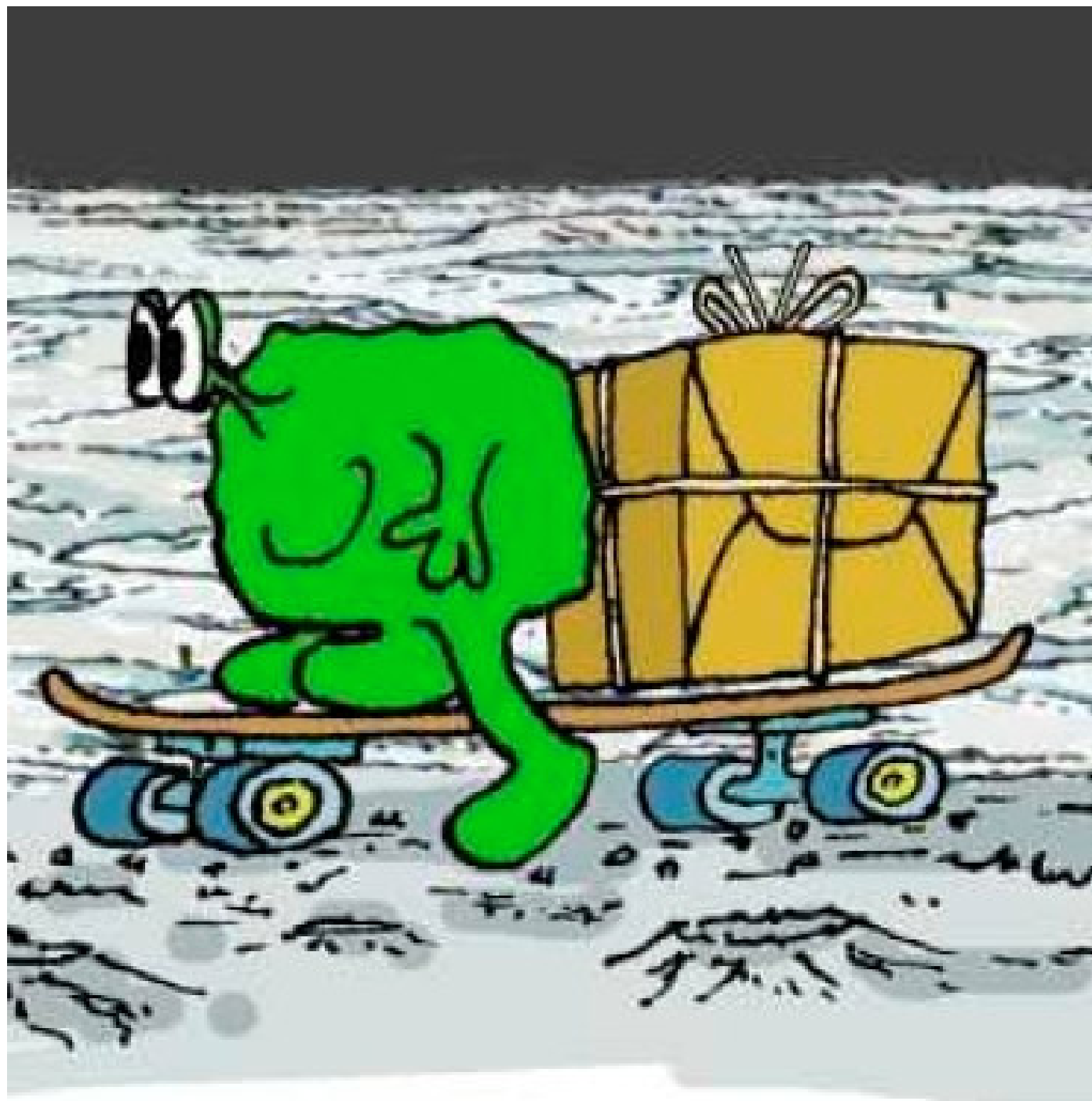
כשאוגג הגיע לביתו של טוני עם
חבילת החשמל הקפוא החדשה טוני
הראה לו את הגלגשת החדשה שקנה
לו. עיניו של אוגג כמעט וקפצו
מארובותיהן, כי כך, בדרך כלל, פועלות
עיניים של בני בלוגג. בכל אופן אוגג
היה מרוצה מאוד וחשב שקיבל את
הדבר הטוב ביותר שבעולם או אולי רק
שעל הירח. אוגג קרא את ההוראות
שאמרו פשוט "עמוד על זה ודחוף את
עצמך ברגל אחת." אוגג ידע שילמד
לעשות זאת בקלות כשרק יחליט באיזו
מארבעת הרגליים שלו להשתמש.

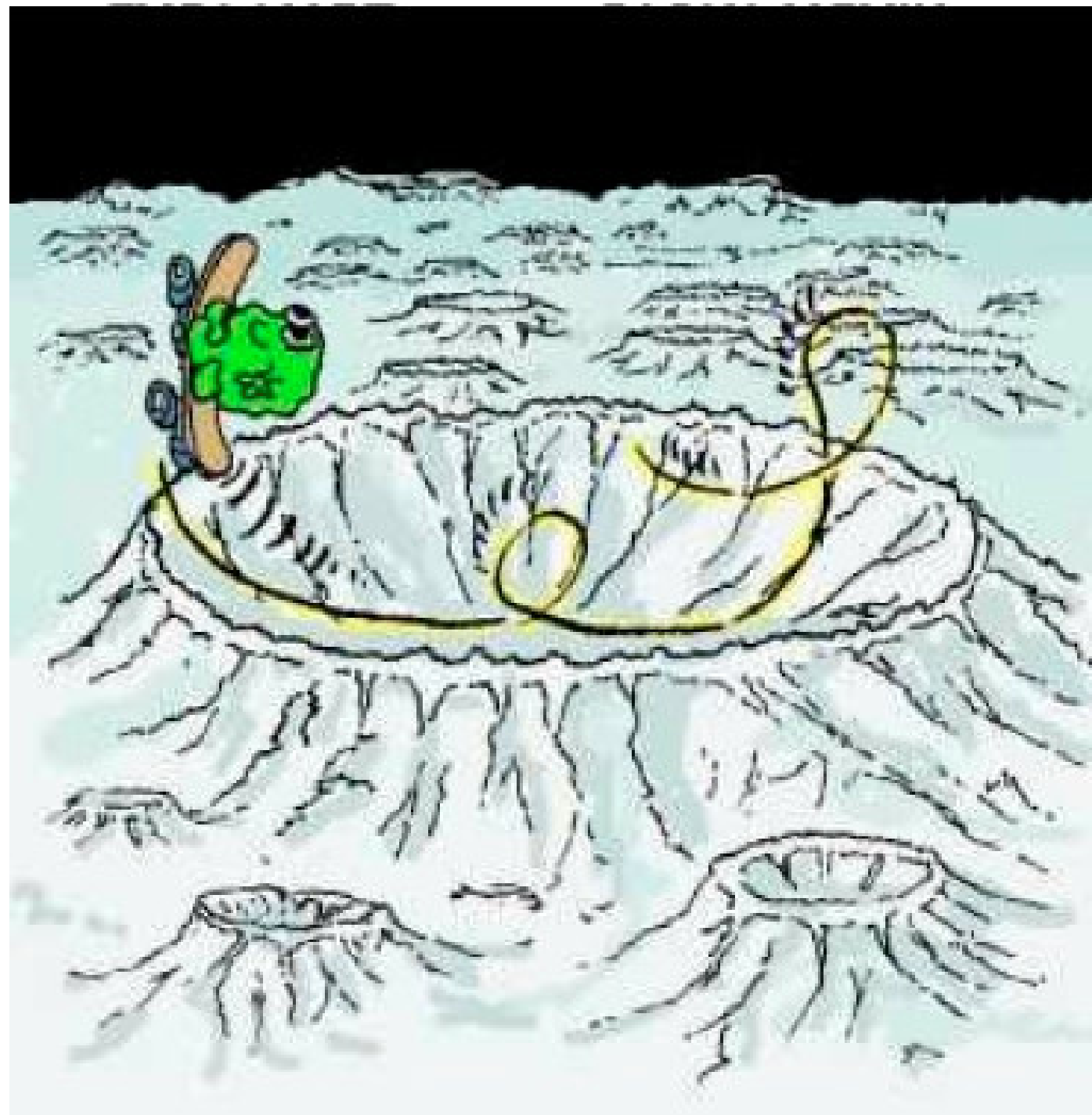
אוגג קפץ על הגלגשת ודהר, אבל
ממש דהר סביב החדר. טוני נאלץ
להוביל את אוגג בעדינות אל הדלת
והחוצה מהבית, לפני שישבר משהו
בפנים. כשאוגג עזב את טוני הוא חייך
מאוזן לאוזן. כלומר הוא היה מחייך כך
אילו היו לו אוזניים.

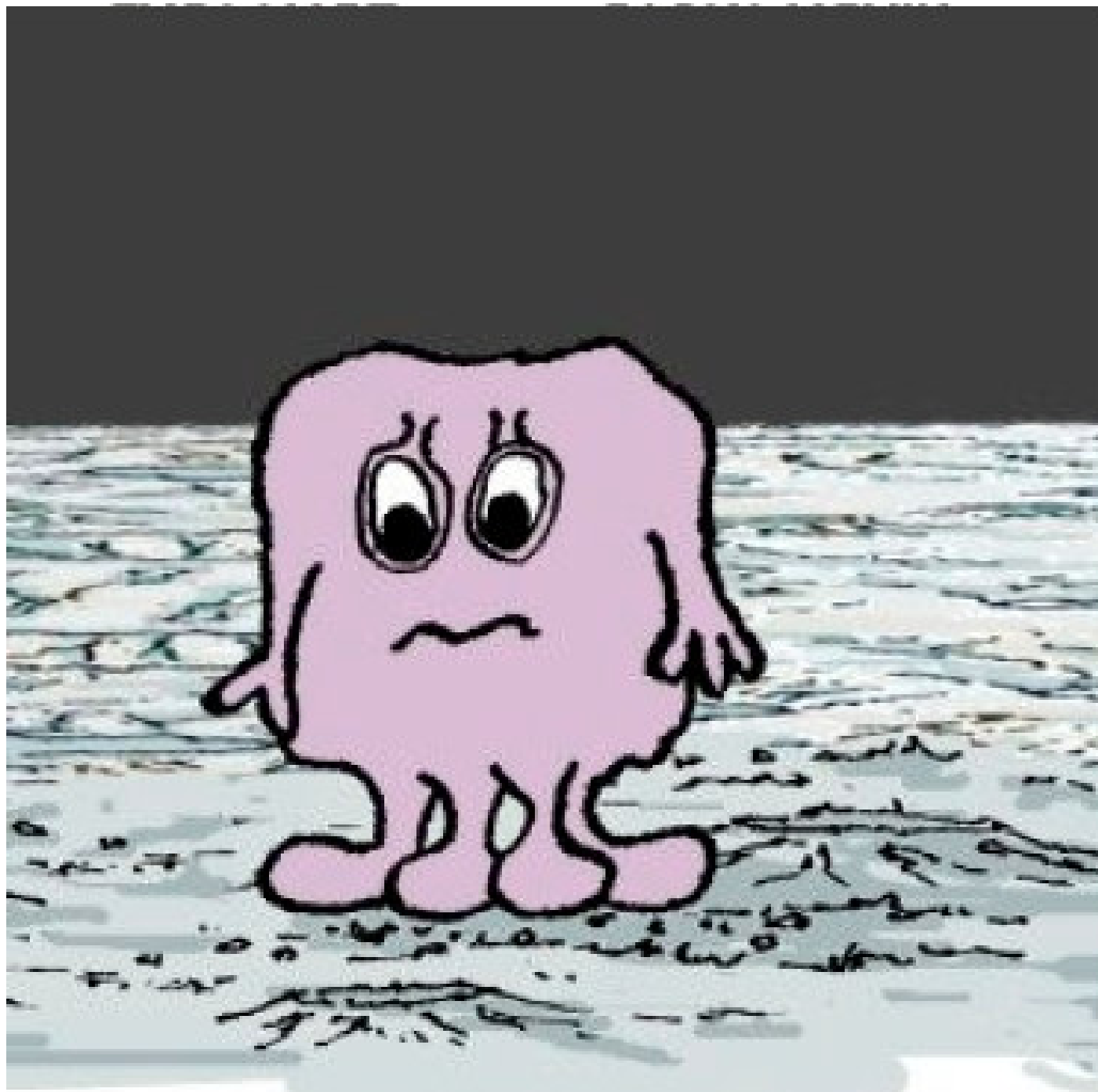
עכשיו אוגג רץ על הגלגשת שלו
מאושר, כמה שרק בן בלוגג יכול
להיות. הוא תיאר לעצמו כמה קל יהיה
לו עכשיו לנוע סביב הירח ולהוביל את
חבילות החשמל הקפוא שלו. הוא יהיה
האוגג המהיר ביותר שהיה אי-פעם.
אולי אפילו יראינו אותו ל"ידיעות
הירח" או ל"חדשות בלוגג". הוא יהיה
גיבור של כוכב לכת בלוגג. כמה מוזר
שעל בלוגג אף אחד לא המציא
גלגשת, ואפילו עדיין לא המציאו גלגל!

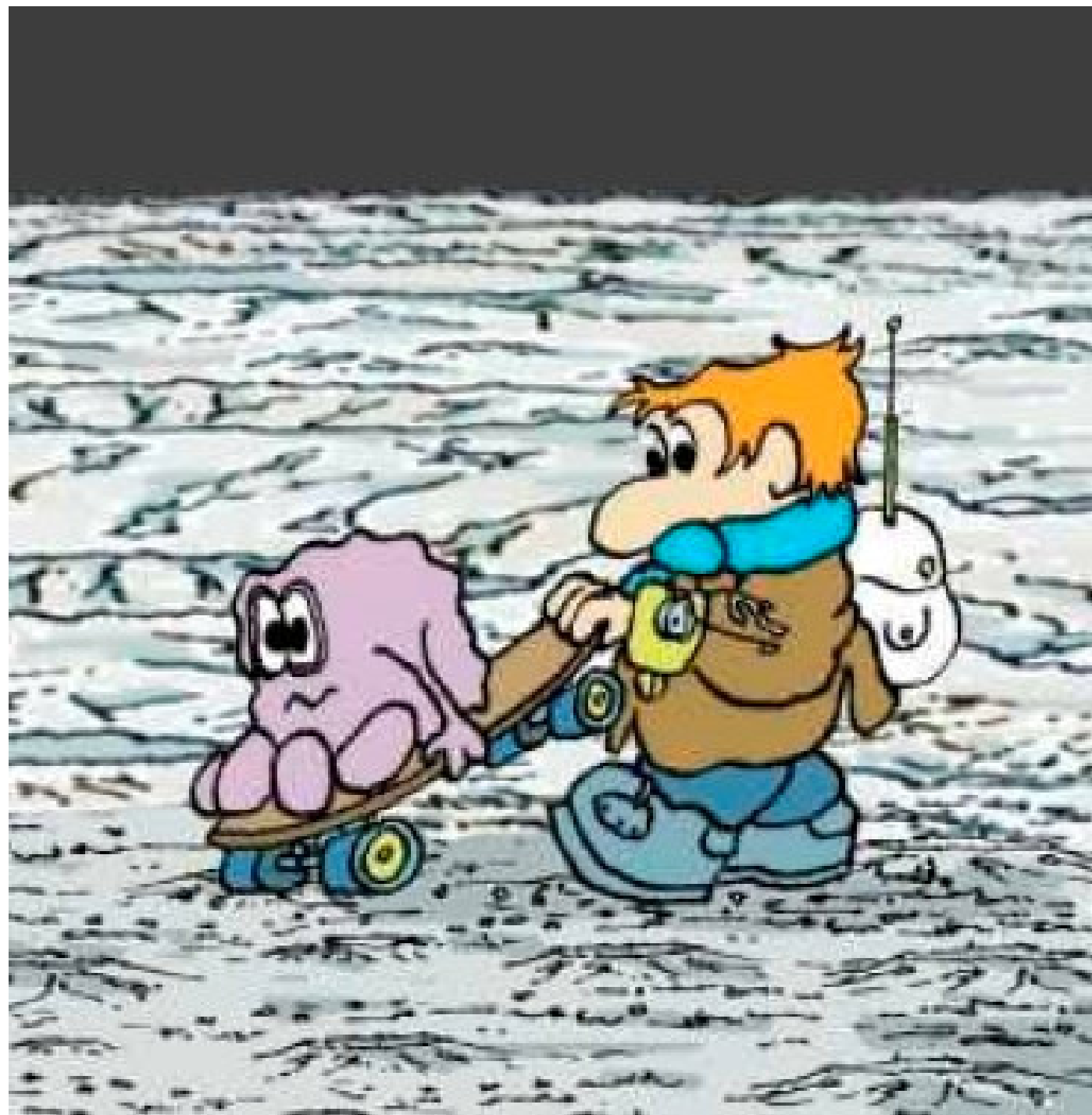
במשך הימים הבאים ניתן היה לראות את אוגג המתרוצץ בכל מקום. הוא למד איך לנסוע על הגלגשת ודומה היה שהוא ממש עף עליה. הירח היה המקום המתאים ביותר לנסיעה על גלגשת ואוגג נע סביב למכתש הר הגעש, עלה בצד אחד, סביב השוליים ואחר כך למטה ושוב למעלה ועל פני האדמה למכתש הבא. היה זה מראה נפלא.

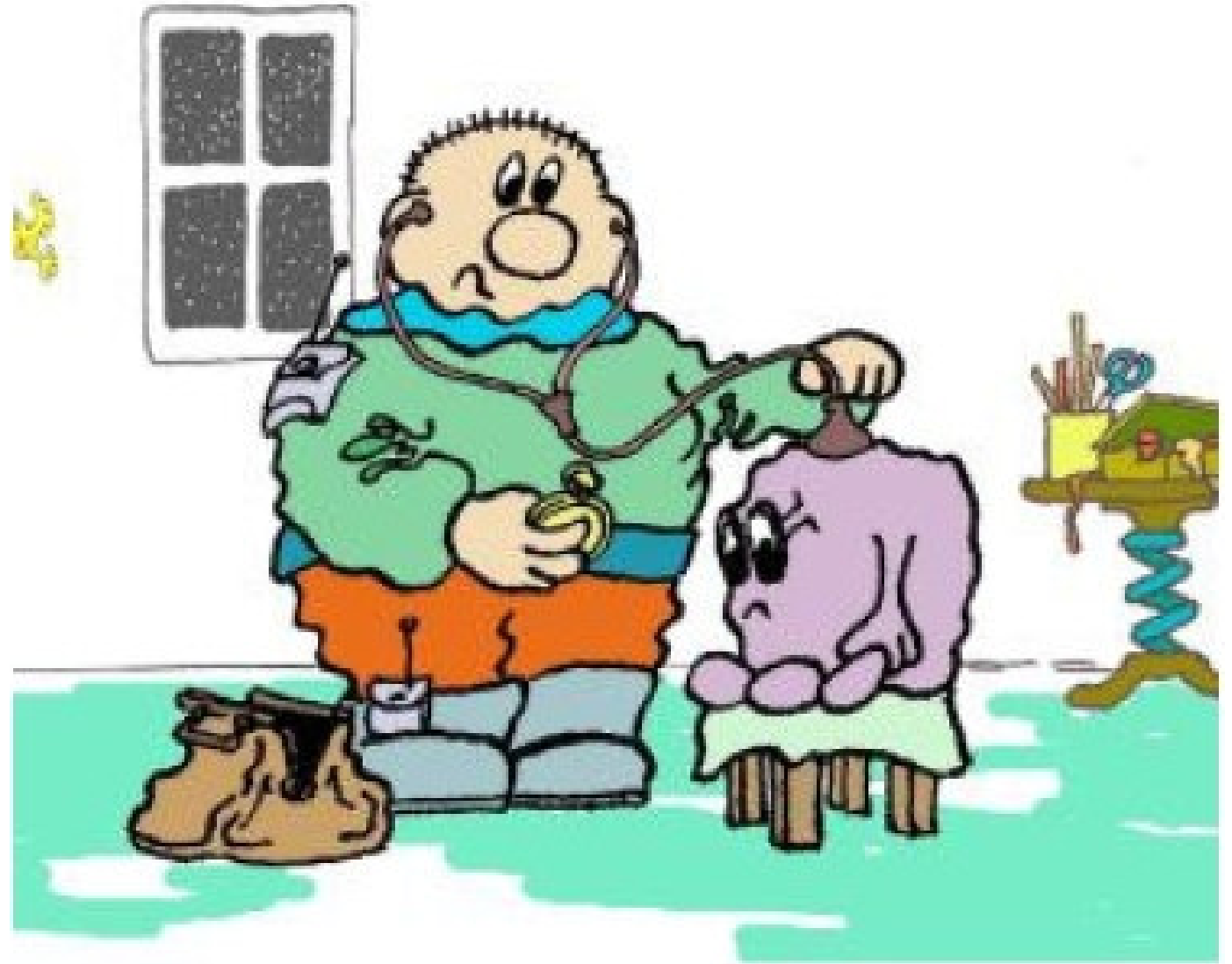
אך אחרי מספר שבועות תושבי הירח,
כל אלה שהכירו את אוגג ואלה שהביא
להם את החשמל הקפוא, הרגישו בו
שינוי. על כך התחילו לדבר בבית
הדואר של הגברת מכתבי, והבאים
לשם ציינו שאוגג נראה לא בריא. רבים
דיברו על כך. אוגג איבד את הצבע
הירוק הבהיר שלו, הוא נעשה אפרפר,
אפילו קצת ורוד. זה היה משונה מאוד.
ואוגג כבר לא היה שמח כמו קודם,
הוא נעשה עצוב ומתנדנד.

אף אחד מחברים של טוני לא שמע על
מחלות מכוכב הלכת בלוגג, אבל תהיה
מחלה שתהיה, אוגג קיבל אותה. זה
היה ברור. הבאים לבית הדואר
החליטו שאוגג חייב להתייעץ עם
הרופא המקומי. אוגג לא אהב ללכת
לרופא אבל טוני שכנע אותו והוביל
אותו על הגלגשת אל הדוקטור מוזר.
כולם אהבו את ד"ר מוזר וד"ר מוזר
ידע הכל על כולם ולפעמים גם ידע
משהו על עצמו.

ד"ר מוזר הסתכל על אוגג הקטן ואוגג
הקטן הסתכל על ד"ר מוזר. ד"ר מוזר
בדק את הדופק של אוגג באחת
מהרגליים שלו. לא היה כל דופק. זה
היה סימן טוב כי לבני בלוגג אין דופק.
ואז ד"ר מוזר שם את אוזנו על ראש
של אוגג וניסה לשמוע האם המוח שלו
מתקתק. התקתוק היה חלש וזה היה
סימן גרוע. אז ד"ר מוזר הכה בברך
של אוגג בפטיש גומי. אוגג נפל
מהכסא. ד"ר מוזר גירד את ראשו.
"מוזר" אמר "מאוד מוזר".

ואז ד"ר מוזר שאל את אוגג, מה הוא עשה בזמן האחרון. אוגג סיפר לו שהוא לא עשה שום דבר שונה מקודם, רק מוביל חבילות חשמל קפוא כפי שעשה תמיד, אלא שעכשיו הוא עושה זאת על הגלגשת.

ד"ר מוזר הסתכל בחומרה על אוגג. "מה זה, אם מותר לשאול, גלגשת?" ואוגג סיפר לו על הלוח עם גלגלים, ואיך הוא יכול לנוע הרבה יותר מהר עליו.

"אהה" אמר ד"ר מוזר. הוא הסתובב בכיסא סיבובי שלו והוציא ספר מהמדף. זה היה ספר רפואי על בני בלוגג. "אני חושש שזאת הבעיה" אמר כשהוא פותח את הספר "הגלגשת".

הדוקטור רשם הוראות לטוני וטוני לקח את אוגג הביתה ושם אותו במיטה. ד"ר מוזר אמר שאוגג צריך לשכב בשקט לפחות יומיים.

כי הרגליים של בני בלוגג הן קצרות מסיבה טובה. הגוף שלהם הוא קרישי ומתנדנד בקלות והם אינם יצורים שיכולים לנוע מהר מאוד. אם הם נעים מהר מדי הקרביים שלהם מתבלבלים והם נעשים סחרורים וחולים ואם אינם מאטים הגוף שלהם מפסיק לפעול בכלל.

אוגג, למזלו, לא נע יותר מדי מהר כי אחרת עלול היה לחלות קשה מאוד.

אחרי מספר ימים, ואחרי שאכל הרבה
מרק עוף של טוני, אוגג הבריא ונעשה
כפי שהיה קודם. הוא החליט שאולי
באמת לא צריך כל כך למהר. אם ינוע
לאט יוכל לדבר עם ציפורי ברקר
שתמיד ברחו ממנו כשנע על הגלגשת
שלו.

אוגג אהב את ציפורי ברקר אבל תמיד
חשב שהן מוזרות מאוד.
ומה שמוזר הוא שציפורי ברקר חשבו
שאוגג הוא דווקא המוזר.

וזה באמת מאוד מוזר.

